

PRO-предмет: формула фахової майстерності та успішного уроку

Предметно-методична компетентність учителя НУШ: сучасний погляд на її розвиток у системі післядипломної педагогічної освіти

Любов Покросва,
доктор філософії, доцент,
ректор КВНЗ «Харківська академія неперервної освіти,
заслужена працівниця освіти України;
Людмила Лузан,
кандидат педагогічних наук,
проректор з навчальної роботи
КВНЗ «Харківська академія неперервної освіти»;
Алла Остапенко,
кандидат педагогічних наук,
проректор з науково-методичної роботи
КВНЗ «Харківська академія неперервної освіти»

У статті висвітлено основні напрями розвитку предметно-методичної компетентності вчителів (навчальну та науково-методичну роботу) у закладі післядипломної педагогічної освіти в умовах впровадження нових державних стандартів і відповідно до Професійного стандарту вчителя закладу загальної середньої освіти. Представлено сучасні підходи до професійного розвитку педагогів, що реалізуються на курсах підвищення кваліфікації, спецкурсах і в науково-методичних заходах у Харківській академії неперервної освіти. Окреслено актуальні проблеми щодо розвитку предметно-методичної компетентності педагогічних працівників та шляхи їх вирішення.

Ключові слова: предметно-методична компетентність, професійний стандарт, післядипломна педагогічна освіта, освітні програми.

Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується глибокими трансформаціями, зумовленими реалізацією концепції Нової української школи та впровадженням нових державних освітніх стандартів. У центрі цих змін – переорієнтація освітнього процесу на компетентнісний підхід, дитиноцентризм, педагогіку партнерства та формування ключових життєвих компетентностей учнів. У таких умовах особливої актуальності набуває професійний розвиток учителя як ключового агента освітніх змін. Напрями та шляхи підготовки вчителів визначено в державних документах: Концепції педагогічної освіти та професійного розвитку педпрацівників, Концепції «Нова українська школа», Професійних стандартах керівників і вчителів.

На наш погляд, успішна реалізація концептуальних засад НУШ потребує, перш за все, прийняття й опанування їх учителями – саме це обумовлює напрями подальшого професійного розвитку.

Професійний розвиток педагога – це розширення, оновлення знань (нові держстандарти, профстандарти, нові навчальні програми та підручники); оволодіння новими методами й технологіями навчання та виховання

(диджиталізація, інтеграція); набуття / удосконалення психологічної та соціальної компетентностей (гнучкість, стресостійкість, адаптивність, комунікативність); удосконалення професійної майстерності (набуття досвіду, обмін ефективними практиками).

Як відомо, у новому професійному стандарті вчителя закладу загальної середньої освіти визначено 12 компетентностей, якими має володіти сучасний учитель. Серед них **предметно-методична**, яка передбачає здатність моделювати зміст освіти відповідно до обов'язкових результатів навчання здобувачів освіти, здійснювати інтегроване навчання, добирати й використовувати сучасні й ефективні методики та технології навчання тощо [3].

Таким чином, професійний розвиток педагогів в умовах сьогодення є не лише умовою підвищення якості освіти, але й вирішальним фактором, що впливає на успіх реалізації освітньої реформи. Він здійснюється на засадах безперервності, індивідуалізації та практичної спрямованості, що відповідає викликам сучасного суспільства й потребам Нової української школи.

У наукових колах переважає розуміння, що головне в освіті – це навчити людину мислити, що потребує розвитку логічних операцій мислення: аналізу, синтезу, порівняння, узагальнення, класифікації та систематизації, а також передбачає заміну інформативної моделі навчання на розвивальну. Кінцевим результатом є успішні випускники/випускниці, які навчилися здобувати знання, прагнуть навчатися далі, набувати компетентностей відповідно до своїх потреб і здібностей, навчені працювати та взаємодіяти в команді, мають ціннісні орієнтації в житті.

Незмінним орієнтиром для освітян визнається якість освіти, що вимірюється результатами освітнього процесу, а саме: набуті знання, сформовані компетентності та цінності, розвинуті властивості випускника/випускниці, повнота реалізації їх індивідуальних здібностей у навчанні, успішне працевлаштування, побудова кар'єри, оволодіння методологією самоосвіти, постійне оновлення та розширення знань, удосконалення практичних навичок.

Щоб досягти якісного результату, педагогічним працівникам необхідно оволодіти інструментами створення умов для ефективного навчання, до яких відносимо:

- особистісно зорієнтований, компетентнісний, ціннісний підходи в освітній діяльності;
- безпечне, сучасне, розвивальне, інформаційне середовище;
- використання ефективних та інноваційних навчальних технологій;
- організація активної пізнавальної діяльності, розвиток критичного мислення;
- формувальне, мотивуюче оцінювання навчальних досягнень, моніторинг і аналіз результатів;
- виявлення освітніх утрат, реальних причин і труднощів у навчанні кожного учня/кожної учениці;
- корекція помилкових дій / допомога учням.

Практика показує, що якість і результати навчання у школі, гімназії або ліцеї залежать від рівня професійної підготовки та неперервного розвитку педагогів. При цьому слід відзначити зростання в освітян запиту на поглиблення / розширення / оновлення своїх знань і прагнення до вдосконалення та адаптації своїх умінь і компетентностей до викликів і умов сьогодення.

Останнім часом питанню підвищення кваліфікації керівників і вчителів закладів загальної середньої освіти приділяє особливу увагу Міністерство освіти і науки України, про що свідчать постанови Кабінету Міністрів України щодо виділення державних субвенцій на підвищення кваліфікації керівників і вчителів закладів освіти для підготовки їх до впровадження мети й завдань Нової української школи.

Реалізацію цього завдання вже третій рік здійснюють регіональні заклади післядипломної педагогічної освіти, перед якими постали нові завдання щодо модернізації діяльності, що обумовлено потребами не просто зміни умов, а й швидких змін у професійному розвитку вчителів.

Саме за цих підстав стає очевидним, що вимогою часу є зміна напрямів модернізації системи післядипломної педагогічної освіти. Цілою низкою факторів обумовлено необхідність постійних і швидких оновлень змісту післядипломної педагогічної освіти, адже цього вимагає багатокomпонентність сучасного змісту загальної середньої освіти, який має охоплювати не лише знання, а й способи практичної діяльності, творчий досвід, ціннісні орієнтації особистості. Тож система підвищення кваліфікації має перейти на більш високий рівень і перетворитися на цілісну систему неперервного професійного розвитку вчителів (рис.1).

Рис. 1. Цілісна система неперервного професійного розвитку вчителів

Як регіональний заклад післядипломної педагогічної освіти, Харківська академія неперервної освіти, перш за все, змінила вектори своєї діяльності щодо професійного розвитку педагогічних працівників. Перший вектор пов'язаний зі створенням такого навчального простору/середовища (інформаційного, розвивального, інноваційного), у якому кожний педагог, залежно від своєї професійної підготовки, потреб і бажань, може професійно зростати й удосконалюватися.

Другий вектор обумовлений новими пріоритетами в системі освіти (дошкільної, загальної середньої, позашкільної), а саме спрямованістю організації та змісту освітніх програм підвищення кваліфікації на інноваційний розвиток кожного педагога (на сучасному етапі згідно з Концепцією НУШ).

Третій вектор визначено з потреби неперервності освіти педагогів протягом життя. Очевидно, що практика організації періодичних курсів із певним інтервалом у часі сьогодні перестала бути ефективною. За сучасних темпів соціальних і технологічних змін, виходячи з потреб організації інноваційної діяльності, курси підвищення кваліфікації тільки за вузьким професійним напрямом не можуть забезпечити потреби щодо неперервного професійного розвитку педагога. Тому діяльність нашого закладу переорієнтовано на багатовекторність тем і різноманітність форм підвищення кваліфікації, а також посилення самоосвітньої діяльності педагогів.

Слід відзначити, що особливо тепер, коли реформа загальної середньої освіти поширюється на всі її складові (початкова, базова середня та профільна освіта), більш вагомим стало значення методичної роботи: відтепер методисти мають допомагати педагогам не лише підтримувати необхідний рівень професійної компетентності, а ще й опановувати новітні ідеї, інноваційні технології, нові методи.

Ми цілеспрямовано долаємо такі негативні явища в організації методичної роботи з педагогічними працівниками, як випадковість методичних заходів, пасивність форм і методів роботи. Актуальним стало доповнення функцій методичної роботи також експертною та аналітичною для організації методичної роботи на діагностичній основі.

Такий підхід дозволяє перетворити методичну роботу на частину комплексної системи неперервного професійного розвитку педагогів і значною мірою сприяє розвитку наукового потенціалу вчителів, допомагає їм науково обґрунтовувати обрані методи для ефективного навчання.

В умовах трансформації освіти в Україні виникла *гостра потреба в допомозі* закладам освіти *швидко та якісно* опановувати *нововведення*. Це актуалізує значення *регіональних закладів післядипломної педагогічної освіти*, діяльність яких відрізняється від діяльності інших надавачів послуг із підвищення кваліфікації.

Зважаючи на виклики реформи, в умовах трансформації освітньої сфери слід формувати в педагогічному середовищі розуміння та потребу відмови від звичної старої системи підвищення кваліфікації, а натомість **створювати нову систему професійного розвитку** педагогічних працівників, що сприятиме набуттю / розширенню / вдосконаленню компетентностей кожного педагога.

Відповідно до вимог сьогодення основними завданнями в системі післядипломної педагогічної освіти мають стати: усвідомлення педагогами необхідності реформ в освіті та сприйняття її ідей; розуміння мети й завдань реформи, готовність до їх розв'язання; сформованість професійних компетентностей кожного педагога для участі в реформуючих процесах і досягнення якісних результатів.

У час модернізації системи освіти вимоги до особистих і професійних якостей педагогічних працівників зростають. Нині сучасні вчителі є носіями змін у впровадженні реформи. Відповідно до Концепції «Нова українська школа» одним із пріоритетів розвитку освіти є вчитель нової формації – успішний, компетентний, умотивований [2].

Це духовно розвинена, соціально зріла, творча особистість, компетентний фахівець, який професійно володіє широким спектром педагогічних засобів, який прагне до постійного самовдосконалення. Той, хто бере на себе відповідальність за формування та розвиток високоосвіченої творчої особистості та її максимальну

самореалізацію. Той, хто прагне до самовдосконалення, самоосвіти. Саме ці категорії є важливими чинниками професійного зростання вчителя.

У Законі України «Про освіту» визначені складники освіти дорослих:

- післядипломна освіта;
- професійне навчання працівників;
- курси перепідготовки та/або підвищення кваліфікації;
- безперервний професійний розвиток [1].

Зазначимо, що безперервний професійний розвиток визначають як постійне вдосконалення професійних компетентностей фахівців, постійну самоосвіту, участь у програмах підвищення кваліфікації та будь-які інші види і форми професійного зростання.

У Професійному стандарті «Вчитель закладу загальної середньої освіти» визначена **мета професійної діяльності вчителя**, яка полягає в організації навчання та виховання здобувачів освіти під час здобуття ними повної загальної середньої освіти шляхом формування в них ключових компетентностей та світогляду на основі загальнолюдських і національних цінностей, а також розвитку інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, необхідних для успішної самореалізації та продовження навчання. Процеси навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти є наскрізними, їх цілісність забезпечується наявністю у педагогів компетентностей, необхідних для виконання всіх трудових функцій.

Предметно-методична компетентність входить до переліку професійних компетентностей фахівця. На нашу думку, ця компетентність є однією з важливих компетентностей, притаманних педагогам загальноосвітньої школи. Відповідно, проблема формування предметно-методичної компетентності у педагогів є актуальною.

В умовах воєнного стану система неперервної освіти має стати ще більш мобільною, здатною ще швидше адекватно реагувати на зміни у сфері освіти, налагоджувати взаємодію з педагогами за різними моделями та в різних формах організації навчання, створювати ефективну систему зворотного зв'язку, сприяти реалізації регіональних освітніх проєктів і програм, якісно забезпечувати їх науково-методичне супроводження. Тому зростає роль як зовнішнього, так і внутрішнього партнерства всередині освітніх установ і закладів освіти.

У Харківській академії неперервної освіти цьому питанню постійно приділяється значна увага. Перш за все, створено таку структурну модель, що дозволяє *комплексно й системно на партнерських засадах* здійснювати освітню діяльність із підвищення кваліфікації *за двома напрямками: навчальним і науково-методичним*.

Професійний розвиток в Академії реалізується відповідно до ст. 59 Закону України «Про освіту», а саме за різними видами та в різних формах [1]. Уся освітня діяльність (навчальна та науково-методична робота) здійснюється на основі [комплексних освітніх програм](#) підвищення кваліфікації педагогічних працівників, особливість яких у контексті вимог законодавства *полягає у створенні умов кожному педагогу для реалізації його права на підвищення кваліфікації та неперервну освіту в міжзастаційний період у регіональному закладі післядипломної педагогічної освіти* (у нашому випадку – у Харківській академії неперервної освіти).

Метою комплексної освітньої програми підвищення кваліфікації є неперервний професійний розвиток педагогічних працівників, удосконалення

раніше набутих і/або набуття нових професійних компетентностей згідно з державною стратегією в галузі освіти та Концепцією «Нова українська школа».

Основні завдання, які визначені в комплексній освітній програмі:

- формування готовності керівників і педагогічних працівників закладів освіти до реалізації стратегічних завдань розвитку дошкільної, загальної середньої, позашкільної освіти, інтеграції у світовий освітній простір;
- формування в педагогів здатності до планування власного професійного розвитку з метою надання якісних освітніх послуг;
- мотивування педагогічних працівників до постійного професійного самовдосконалення тощо.

У 2025/2026 н. р. професійний розвиток педагогів здійснювався за **89 комплексними освітніми програмами** для педагогічних працівників різних категорій (рис. 2).

Рис. 2. Структура комплексної освітньої програми

Під час розроблення нових навчальних програм підвищення кваліфікації педагогічних працівників викладачі академії врахували всі виклики щодо професійного розвитку педагогів у контексті модернізації системи освіти відповідно до стратегічних цілей діяльності освітньої сфери в умовах воєнного стану.

Усі навчальні програми курсів підвищення кваліфікації розроблені з урахуванням забезпечення розвитку та вдосконалення предметно-методичної компетентності.

Так, наприклад, актуальність навчальних програм курсів підвищення кваліфікації для вчителів різних предметів за темою «*НУШ: проєктування освітньої діяльності з предмета*» зумовлена запровадженням нового Державного стандарту базової середньої освіти та необхідністю підготовки вчителів-предметників до роботи за новим стандартом у контексті вимог законодавства та на виконання заходів державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа», а також необхідністю формування готовності вчителів ЗЗСО до реалізації стратегічних завдань розвитку шкільної освіти,

національної системи освіти XXI століття, інтеграції у світовий освітній простір і переформатуванням традиційних підходів до навчання.

Крім того, формування предметно-методичної компетентності в Академії здійснюється через реалізацію **ідеї надання адресної допомоги** педагогічним працівникам громад, зокрема були затребувані такі спецкурси-тренінги:

- «Харківщинознавство» у контексті сучасних реалій,
- Практичні матеріали з реалізації мовно-літературної освітньої галузі,
- Практичні аспекти ознайомлення здобувачів освіти з культурно-історичними традиціями українського народу в умовах сучасності,
- Сучасні підходи до оцінювання результатів навчання учнів на уроках фізичної культури в освітньому просторі Нової української школи,
- Інноваційні освітні практики в дошкільній освіті.

Ще однією з форм, яка відображає комплексний підхід у підвищенні кваліфікації, є **тематичні спецкурси**, що дають можливість забезпечити реалізацію індивідуальної траєкторії професійного розвитку педагогів:

Усі теми тематичних спецкурсів об'єднано в декілька напрямів:

- предметно-методична компетентність – 80 %,
- безпечне освітнє середовище – 45 %,
- домедична допомога – 42% ,
- психологічна підтримка – 69 %,
- інклюзивна освіта – 72 %,
- цифрові інструменти – 60 %,
- тощо.

Постійний моніторинг, який здійснює Академія, дає можливість визначити актуальні теми для педагогічних працівників.

Нині актуальності набирає **корпоративне навчання**: так, у березні – квітні 2025 року в Академії було організовано та проведено корпоративне навчання в кожному ЗЗСО Харкова та Харківської області для 9038 педагогів.

Отже, комплексний підхід у підвищенні кваліфікації педагогічних працівників дає можливість кожному педагогічному працівникові в міжтестастійний період *протягом 5-ти років* обрати для себе різні теми, напрями, форми й види підвищення кваліфікації загальним обсягом 120 / 150 / 180 годин у Харківській академії неперервної освіти та набути або розвинути всі компетентності з урахуванням особистих професійних інтересів і потреб. Компоненти комплексних освітніх програм щороку оновлюються з урахуванням тих змін, що відбуваються в освітній сфері.

Водночас залишаються проблеми, які потребують розв'язання.

- В умовах академічної свободи кожен учитель моделює зміст освіти з огляду на свій досвід, професійний рівень. Але при цьому більшість учителів потребує допомоги для чіткого визначення напрямів свого постдипломного освітнього процесу.
- Навчально-методичне забезпечення освітнього процесу для реалізації завдань щодо формування ключових компетентностей, наскрізних умінь є таким, що потребує постійного оновлення компетентнісно орієнтованих завдань.
- Учителі оволодівають поняттями особистісно орієнтованого, компетентнісного, інтегрованого підходів, але мають труднощі щодо

їх реалізації на практиці, для чого слід приділяти більше уваги вибору форм і методів педагогічної взаємодії.

З метою вирішення означених проблем і розвитку певних здатностей учителя в освітніх програмах курсів підвищення кваліфікації визначено відповідні завдання, підібрано теми та розроблено навчальний контент.

Процес професійного розвитку педагога в умовах академічної свободи, варіативності форм передбачає **поєднання змісту навчання на курсах підвищення кваліфікації, методичної роботи та самоосвіти**. Саме тому науково-методичні заходи, у яких можуть брати участь учителі, забезпечують неперервний характер їх професійного розвитку в міжтестастійний період.

Ми розглядаємо **науково-методичну роботу** як сукупність навчальних і методичних заходів, дій і засобів, спрямованих на підвищення рівня професійних компетентностей педагога, невід'ємну складову системи підвищення кваліфікації, задоволення його природної потреби в саморозвитку та самореалізації і сприяє підвищення якості освітньої діяльності відповідно до сучасних вимог суспільства.

Інноваційний характер розвитку післядипломної освіти, необхідність постійного вдосконалення професійних компетентностей педагогічних працівників визначають потреби в модернізації науково-методичної роботи: надання їй динамічності, гнучкості, мобільності, варіативності у змісті, формах, методах, технологіях; забезпечення реалізації сучасних наукових підходів у навчанні дорослих.

Саме на цих підходах базується планування науково-методичної роботи, яке ми здійснюємо з позиції диференціації та індивідуалізації змісту навчання відповідно до кваліфікаційних характеристик і особистих потреб педагогічних кадрів, з урахуванням результатів моніторингових досліджень, що дають розуміння викликів, актуальних питань і проблем.

Постійний процес підвищення ефективності методичної роботи й аналіз її результативності дав нам можливість переконалися в тому, що оптимальним форматом в умовах сьогодення є **пролонговані навчально-методичні форми підвищення кваліфікації**, які користуються попитом серед педагогів закладів освіти Харківської області. Так, у 2025/2026 навчальному році в Харківській академії неперервної освіти організовано роботу 26 різних пролонгованих форм.

Комплексний підхід дає можливість забезпечити наступність і взаємозв'язок у змісті освітніх програм курсів підвищення кваліфікації та програм пролонгованих форм, які укладено з метою розвитку предметно-методичної та інших професійних компетентностей учителів. Ці програми реалізуються протягом півріччя або навчального року. Передбачається навчання шляхом участі у вебсемінарах, тренінгах, майстер-класах. А також зміст навчання доповнюється програмою тематичного спецкурсу-тренінгу. **Структурна модель програми пролонгованої навчально-методичної форми підвищення кваліфікації**, розроблена й апробована в Харківській академії неперервної освіти, представлена на рис. 3. Учасники, які успішно засвоїли зміст програми пролонгованої форми підвищення кваліфікації, отримують сертифікат на відповідну кількість годин.

Рис. 3. Структурна модель програми пролонгованої навчально-методичної форми підвищення кваліфікації в Харківській академії неперервної освіти

Програми пролонгованих форм розраховані на задоволення освітніх потреб педагогічних працівників різних категорій, учителів різних навчальних предметів. Тому **фокус методичної допомоги** є різним. Переважно він спрямований на надання методичної допомоги вчителям щодо впровадження нових державних стандартів, реалізації концептуальних засад НУШ та ціннісного підходу в освіті.

Прикладом планування роботи пролонгованих форм є створення програм **для вчителів інтегрованих курсів**, оскільки анкетування педагогів, результати моніторингових досліджень показали, що недостатніми є вмотивованість і здатність учителів базової школи здійснювати інтегроване навчання здобувачів освіти.

Було виявлено ще одну проблемну складову предметно-методичної компетентності вчителів: **формування ціннісних ставлень** у процесі викладання предмета вважається другорядним завданням; недостатнє розуміння можливостей інтегрувати у зміст предметів завдання щодо формування ціннісних ставлень. Натомість фахівцями нашої академії розроблені та впроваджуються програми пролонгованих навчально-методичних форм для різних категорій учителів із питань формування національної ідентичності, психосоціальної підтримки та превентивного виховання, посилення виховного потенціалу дитячого колективу.

Важливим фактором, що впливає на процес професійного зростання та самовдосконалення, є **мотивація педагога**, але ми спостерігаємо недостатню мотивацію окремих учителів до опанування інновацій в умовах реформування освіти. З метою підтримки вчителів, підвищення їх мотивації до професійного розвитку, зокрема до впровадження інноваційних технологій, ми моделюємо зміст і формат проведення навчально-методичних заходів на засадах діяльнісного підходу. Кожен захід має практичну спрямованість, включає активності, які не лише сприяють підвищенню мотивації до професійного розвитку, а й дають можливість удосконалити, розвинути ті здатності, уміння вчителя, які складають його предметно-методичну та інші компетентності.

Перспективи подальшої роботи вбачаємо в удосконаленні, модернізації системи навчально-методичної роботи, зміст і форми якої будуть відповідати запитам педагогів в умовах сьогодення. Наразі ми спрямовуємо свої зусилля на організацію роботи та підтримку діяльності професійних спільнот педагогів Харківщини. Вважаємо це нагальною та перспективною темою, яка є предметом подальшого наукового вивчення та практичного впровадження, адже професійні спільноти в умовах сьогодення можуть стати простором не лише для професійного

розвитку, обміну кращими практиками, а й для професійної підтримки вчителя. Пріоритетним напрямом навчально-методичної роботи залишається супровід дослідно-експериментальної та інноваційної діяльності педагогів, зокрема пілотування Державного стандарту профільної середньої освіти та запровадження в закладах загальної середньої освіти освітніх програм, розроблених на основі типової освітньої програми для 10–12 класів закладів загальної середньої освіти, які забезпечують здобуття профільної середньої освіти за академічним спрямуванням.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» № 2145-VIII від 05.09.2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. Міністерство освіти і науки України (2016). *Концепція «Нова українська школа»*. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/Book-ENG.pdf>
3. Наказ Міністерства освіти і науки України №1225 від 29 серпня 2024 р. «Про затвердження професійного стандарту “Вчитель закладу загальної середньої освіти”». URL: <https://mon.gov.ua>
4. Постанова Кабінету Міністрів України № 898 від 30 вересня 2020 р. «Про затвердження Державного стандарту базової середньої освіти». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/898-2020-%D0%BF#Text>

Кейс-технології як ключ до навичок XXI століття

*Олена Байназарова,
старший викладач кафедри освітнього
менеджменту та виховання
КВНЗ «Харківська академія неперервної освіти»
o.bainazarova@ukr.net*

Сучасний світ змінюється швидше, ніж будь-коли раніше. Цифровізація, глобалізація та розвиток технологій створюють нові виклики та можливості для освіти. Учні та учениці вже не лише потребують знань: вони мають навчитися адаптуватися, співпрацювати та вирішувати складні проблеми. У цьому контексті навички XXI століття стають необхідністю для успішного життя.

Традиційна система освіти часто орієнтована на передачу знань і перевірку запам'ятовування, що не забезпечує підготовку учнів до сучасного світу. У цьому контексті кейс-технології виступають ефективним інструментом формування навичок XXI століття, оскільки дозволяють учням активно аналізувати, обговорювати та приймати рішення в ситуаціях, максимально наближених до реального життя. Методика кейсів сприяє розвитку когнітивних, соціальних і особистісних компетентностей, формує критичне мислення, комунікативні навички та здатність до самостійного ухвалення рішень.

Особлива увага в сучасному освітньому середовищі приділяється формуванню компетентностей, необхідних для ефективної діяльності в умовах швидких соціальних, технологічних і економічних змін. До ключових